

Να φύγει η κυβέρνηση μαζί με την τρόικα και το Μνημόνιο

ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ*

Η απαίτηση να φύγει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι η μόνη συνεπής ολοκλήρωση μιας πολιτικής γραμμής ενάντια στον «μονόδρομο» της τρόικας και του μνημονίου. Το να στηρίζεις την κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό ή να θέλεις να τον πείσεις να αλλάξει πολιτική ή ακόμη και να μην βάζεις καθόλου ζήτημα κυβέρνησης και ταυτόχρονα να προτείνεις την αντίθεση στο Μνημόνιο και την τρόικα, είναι αντίφαση που αντικειμενικά συνιστά πλάνη του κοινωνικού ακροατηρίου. Ταυτόχρονα αναδεικνύει το μείζον ζήτημα της δημοκρατίας. Η κυβέρνηση εξαπάτησε τον λαό αναγγέλλοντας προεκλογικά το τέλος της λιτότητας και αντ' αυτού παρέδωσε με το Μνημόνιο τον οικονομικό και πολιτικό έλεγχο στην τρόικα και υλοποιεί την πιο σκληρή λιτότητα από την Μεταπολίτευση. Ποιος τ' αποφάσισε όλα αυτά;

Η ωρίμανση αυτού του αιτήματος είναι συνάρτηση της εναλλακτικής πολιτικής πρότασης και της υποστήριξης της κοινωνίας να παρέμβει αποφασιστικά και δυναμικά ώστε να ανατρέψει την φορά των πραγμάτων προς όφελός της. Η Ελεύθερη Αττική

στοχεύει ακριβώς σε μια τέτοια εξέλιξη και προβάλει την ανάγκη αμφισβήτησης της νομιμότητας, στην συνείδηση του λαού αλλά και με βάση το Σύνταγμα της χώρας, της μνημονιακής πολιτικής καθώς και της κυβέρνησης που καθόρισε αυτή την καταστροφική πορεία.

Η πρώτη αντίδραση της κοινωνίας έδειξε την τεράστια αναξιοπιστία των επιχειρημάτων αλλά και την αναποτελεσματικότητα των εκβιασμών της κυβέρνησης και ανέδειξε ταυτόχρονα την ανάγκη για αποτελεσματικό εναλλακτικό πολιτικό σχέδιο απάντησης στον «μονόδρομο» του Μνημονίου. Αυτά τα στοιχεία που εκφράστηκαν στο πρώτο απεργιακό κύμα εξακολουθούν να εμφανίζονται και να εξελίσσονται στην αντίδραση της κοινωνίας στα πλαίσια των Περιφερειακών εκλογών, κυρίως στην Περιφέρεια της Αττικής. Ο δικομματισμός πιάνει πάτο και η πρόκληση για τη αριστερή απάντηση και προοπτική είναι ακόμη πιο επίκαιρη. Το πώς και πότε θα εξελιχθεί δυναμικά η κοινωνική αντίδραση δεν μπορούμε να το προβλέψουμε. Μπορούμε και επείγει να συμβάλουμε ως Αριστερά με πολιτικό σχέδιο που θα στηρίζεται, θα απαιτεί και θα οργανώνει την αποφασιστική κίνηση της κοινωνικής πλειοψηφίας στην ανατροπή της κυβέρνησης, της τρόικας και του Μνημονίου.

Η σημασία της παρέμβασης της νεολαίας

Η νεολαία αποτελεί σε κάθε κοινωνία τον πιο ασφαλή δείκτη για τον μέλλον της. Όταν οι νέοι και οι νέες δεν μπορούν να ονειρευτούν, όταν δεν εξασφαλίζονται οι στοιχειώδεις όροι για την οικοδόμηση των στόχων τους τότε είναι βέβαιο πως η κοινωνία βαδίζει προς την καταστροφή. Ταυτόχρονα αποτελεί συχνά πρωτοπόρο στοιχείο στους λαϊκούς και κοινωνικούς αγώνες με ιδιαίτερη ευαισθησία σε ζητήματα δημοκρατίας και δικαιωμάτων.

Στο άμεσα προηγούμενο διάστημα ήταν οι αγώνες της νεολαίας στα πλαίσια του μεγάλου κινήματος στην Παιδεία για το άρθρο 16 που εξέφρασαν πολύ πλατύτερα κοινωνικά κομμάτια δίνοντας το μήνυμα πως η νεοφιλελεύθερη πο-

λιτική δεν είναι ούτε μονόδρομος, ούτε ανίκητη. Η έκρηξη του Δεκέμβρη του 2008 που ακολούθησε προειδοποίησε ξεκάθαρα για τα όρια της κοινωνικής ανοχής στην επίθεση που υφίσταται.

Σήμερα είναι κρίσιμης σημασίας να βρεθεί και πάλι η νεολαία στην εμπροσθοφυλακή της αμφισβήτησης ενεργητικά, να παίξει τον πολύτιμο και αισιόδοξο κοινωνικό ρόλο της παρά να αφηθεί στην απογοήτευση, την εξατομικοποίηση, τον μαρασμό, την τάση φυγής.

Οι θέσεις του Μετώπου για το χρέος και το ευρώ

Οι θέσεις του Μετώπου Αλληλεγγύης και Ανατροπής Ελεύθερη Αττική για το χρέος και το Ευρώ είναι σαφείς. Το βασικό επιχείρημα της κυβέρνησης είναι ότι «ζήσαμε με δανεικά» ότι «τα φάγαμε μαζί» και τώρα είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε τον «μονόδρομο». Εμείς λέμε ότι το χρέος αυτό δεν είναι του λαού και γι αυτό δεν πρέπει να το πληρώσει. Πρέπει άμεσα να προχωρήσει η χώρα στην επαναδιαπραγμάτευση του χρέους με στόχο την διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του και την ριζική αλλαγή των όρων αποπληρωμής του υπολοίπου. Είναι μια ρύθμιση που έχει γίνει σε πάμπολλες χώρες στο παρελθόν όπως στην Ρωσία, στην Αργεντινή, στον Ισημερινό κ.α. Το κρίσιμο ζήτημα είναι εάν κάτι τέτοιο θα γίνει με τους όρους και τα συμφέροντα του λαού, με πρωτοβουλία μιας πραγματικά λαϊκής κυβέρνησης ή όταν το επιλέξουν οι κερδοσκόποι δανειστές, όταν θα έχει στραγγίξει ο τόπος και ο ελληνικός λαός από κάθε δυνατότητα αφήνοντας την χώρα στο μαρασμό και στην απόλυτη εξαθλίωση.

Σε μια τέτοια προοπτική, όπου προτεραιότητα έχει το λαϊκό συμφέρον, το ευρώ δεν μπορεί να είναι ταμπού, να θεωρείται αδιαπραγμάτευτο. Έξοδος της Ελλάδας όπως και οιασδήποτε άλλης χώρας από την ευρωζώνη θα σημάνει πρώτα απ όλα κρίση της ίδιας της ΕΕ. Το ερώτημα της εξόδου από το ευρώ μπαίνει λοιπόν ως πειστικό επιχείρημα στην ίδια την ΕΕ. Πρέπει να αποδειχθεί η αξία που έχει το κοινό νόμισμα και η ίδια η ΕΕ για τα συμφέροντα του ελληνικού λαού όπως και των άλλων ευρωπαϊκών λαών, πρώτα απ όλα του Νότου.

Η απόρριψη του νεοφιλελεύθερου «μονόδρομου» της ΕΕ ξεκινά από την κατάργηση του Συμφώνου Σταθερότητας και η μονομερής άρνηση εφαρμογής του θα ήταν η επιβεβλημένη επιλογή από μια κυβέρνηση στην υπηρεσία των λαϊκών συμφερόντων.

Η σχετική συζήτηση που διεξάγεται στην Αριστερά φέρνει στην δημοσιότητα αξιόλογες οικονομικές προσεγγίσεις από αριστερούς, μαρξιστές οικονομολόγους. Είναι όμως αναγκαίο να δώσουμε μεγαλύτερη προσοχή και έμφαση στον υποκειμενικό παράγοντα. Είναι η ίδια η κίνηση και παρέμβαση της κοινωνίας αυτή που μπορεί να διασφαλίσει και να καθορίσει την ποιότητα και το βάθος της εναλλακτικής κατεύθυνσης και της ρήξης.

*** Υποψήφιος Περιφερειάρχης
Περιφέρεια Αττικής**